లెంట్స్ రెండో ఆదివారం (A) – 1 మార్చి 2026

పరిచయం:

సృష్టికర్త: జనరేషన్ 12:1–4; 2 తిమోతి 1:8–10; మత్తయి 17:1–9

ప్రారంభం

శుభోదయం / శుభ మధ్యాహ్నం.

ఒక సినిమా ట్రైలర్‌ని చూస్తున్నారని ఊహించండి. హీరో తన గొప్ప క్షణంలో కనిపిస్తున్న ఒక చిన్న భాగాన్ని చూపిస్తుంది. సంగీతం ఎగిసిపోతుంది, దృశ్యం మనోహరంగా ఉంటుంది, కానీ ఆపై—గాఢమైన నలుపు తెర: “త్వరలో రాబోతుంది.” ఒక సారి నా స్నేహితుడు చెప్పాడు, ఈ ట్రైలర్ hardest part సినిమా కోసం ఎదురు చూడడం కాదు, కానీ ఆ చిన్న చూపిన దృశ్యాన్ని చూసిన తర్వాత తిరిగి హోంవర్క్ మరియు పనులకు వెళ్ళడం కష్టమని.

ఆ చిన్న చూపు అంతా మార్చేసింది: అతనికి ఇప్పుడు కథ ఎక్కడకు వెళ్తుందో అర్థమయ్యింది.

ఇరోజు సువార్త కూడా అలానే ఉంటుంది. యేసు రూపాంతరం (Transfiguration) అనేది దేవుని మహిమ చూపించే ఒక చిన్న ప్రివ్యూ, ఇది శిష్యులను నిశ్శబ్ద, కష్టం మరియు చీకటి రోజుల ముందు బలపరిచేందుకు ఇచ్చినది. వారు ఒక పర్వతానికి ఎక్కుతారు—చివరి సముద్రాలు, చేపల నెట్‌లు వదిలి—యేసును కొత్త వెలుగులో చూడటానికి. అతని ముఖం ప్రకాశిస్తుంది; దుస్తులు వెలుగుతో కాంతివర్ణం అవుతాయి. మోసే మరియు ఎలియాజ్ కనిపిస్తారు. ఆ తరువాత మేఘం వస్తుంది: “ఇది నా ప్రియ కుమారుడు. ఆయనను వినండి.”

నమ్మకము మనం కూడా మన పర్వతాలను ఎక్కి, పరిచితమైన వాటిని వదిలి, మన జీవితాలలో దేవుని వెలుగును చూడమని అడుగుతుంది. అనుగ్రహ క్షణాలు చిన్నవే కావచ్చు, కానీ అవి మన దృష్టిని మార్చి, మన ధైర్యాన్ని నిలబెట్టి, ముందున్న యాత్రకు మనలను సిద్ధం చేస్తాయి. ఈ యూకరిస్ట్ ఆచరణలో మనం ఈ దేవుని మహిమ యొక్క ప్రివ్యూ కోసం మన హృదయాలను తెరవుదాం.

హోమిలీ: ఎక్కడం విలువైన ప్రివ్యూ

ఒక సారి నా స్నేహితుడు చెప్పాడు, చిన్నప్పుడు ఆయన సినిమాల కన్నా ట్రైలర్స్‌ని ఎక్కువగా ఇష్టపడ్డాడని. ఆ 30-సెకన్ల ప్రివ్యూస్ అత్యుత్తమ సన్నివేశాలను చూపిస్తాయి, సంగీతం ఎగిసిపోతుంది, హీరో విజయం సాధించినట్లుగా నిలబడతాడు—అతీతి, తెర నలుపుగా మారుతుంది: “త్వరలో రాబోతుంది.”

అతను చెప్పిన కష్టం సినిమా కోసం ఎదురు చూడడం కాదు. అది ఆ మహిమ యొక్క చిన్న చూపు చూసిన తర్వాత తిరిగి హోంవర్క్ మరియు పనులకు వెళ్ళడమే.

కానీ ఆ చిన్న ప్రివ్యూ ప్రతిదీ మార్చేసింది. ఇప్పుడు అతనికి కథ ఎక్కడికి వెళ్తుందో అర్థమైంది.

యేసు రూపాంతర సువార్త కూడా అదే: దేవుని ప్రివ్యూ, మహిమ యొక్క చూపు.

ఇది అత్యంత అవసరమైనప్పుడు వస్తుంది.

యేసు బాధ, తిరస్కారం మరియు మరణం గురించి స్పష్టంగా మాట్లాడడం ప్రారంభించారు. శిష్యులు భయంతో అలలవలసి ఉన్నారు. పేతురు కూడా ఆపాలని ప్రయత్నిస్తాడు: “ప్రభూ, అసలు కాకూడదు!” ఇది వారు ఆశించిన రోడ్ కాదు. వారు విజయాన్ని, ప్రశంసను, సౌకర్యాన్ని ఆశించారు. క్రోసులు కాదు.

అందువల్ల యేసు అనుకోని పని చేశారు. ఆయన ముగ్గురిని—పేతురు, యాకోబు మరియు యోహాను—తీసుకుని ఒక ఎత్తైన పర్వతానికి తీసుకెళ్ళారు.

ఇప్పటికే మనకు ఒక విషయం తెలుస్తుంది. యేసు తన అత్యధిక సేవలను గాలిలీ సముద్రం వద్ద చేస్తారు. ఈ మనుషులు చేపల వ్యాపారంలో ఉన్నవారు. వారు పడవలు, నెట్‌లు, తుఫాన్లు, నిద్రలేక రాత్రులు తెలుసుకున్నారు. పర్వతాలు వారి సహజ వాసస్థలం కాదు. కానీ కొన్ని సందర్భాల్లో నమ్మకం మనం పరిచితమైన వాటిని వదిలి స్పష్టంగా చూడటానికి మాకు అవసరం ఉంటుంది.

నాకు తెలుసు, కొందరు వారాంతాల్లో పర్వతాలు ఎక్కడం ఇష్టపడేవారు. స్థానిక పర్వతాలు తీరిన తర్వాత, వారు విదేశాలకు వెళ్ళేవారు. నేను వారి ఉత్సాహాన్ని పంచుకోలేదు—నేను సాదాసీదా నడకలను ఇష్టపడతాను—కానీ ఆకర్షణ అర్థమవుతుంది. ఎత్తుని నుండి, ప్రతి దృశ్యం వేరుగా ఉంటుంది. చిన్న కొండ కూడా మన దృష్టిని పూర్తిగా మార్చవచ్చు. ఇది ఎందుకంటే మనలో చాలామందికి విమానం కిటికీ సీటు ఇష్టమౌతుంది. పై నుండి, కింద విస్తరించిన అశ్రద్ధ స్పష్టంగా అర్థమవుతుంది.

అది ఇదే ఈ పర్వతంలో జరుగుతుంది.

పేతురు, యాకోబు, యోహాను యేసును ఎప్పుడూ చూడలేని విధంగా చూస్తారు. ఆయన ముఖం సూర్యుడు లా ప్రకాశిస్తుంది. దుస్తులు వెలుగుతో కాంతివర్ణం అవుతాయి. వారు అర్థం చేసుకుంటారు: ఈ మనిషి అలసిపోయే, పాపులను తింటాడు, రోగులను స్పర్శిస్తాడు—అతను ప్రత్యేకంగా దేవునికే చెందాడు. ఆయన ఈ లోకంలో సంపూర్ణంగా జీవిస్తాడు, కానీ మరో లోకంలో—దేవుని రాజ్యంలో—నివాసం ఉంది.

తర్వాత మోసే మరియు ఎలియాజ్ కనిపిస్తారు. మోసే—దేవుని పర్వతంపై కలిసిన మరియు తరువాత మాత్రమే దేవుని పని అర్థమైందని తెలుసుకున్న వ్యక్తి. ఎలియాజ్—దేవుడు ఎల్లప్పుడూ తుఫాన్లలో, అగ్నిలో కాకుండా, మృదువైన ఫీసులలో ఉన్నారని కనుగొన్న వ్యక్తి. భవిష్యత్తు, చట్టం, ప్రవక్తలు—all యేసులో సమ్మిళితం అయ్యారు.

తర్వాత ముఖ్యం: మేఘం మరియు కౌంట్ స్వరం—“ఇది నా ప్రియ కుమారుడు. ఆయనను వినండి.”

శిష్యులు భయంతో నేలపై పడతారు. ఇక్కడే సువార్తలో అత్యంత మానవీయమైన, మనసు ఊరగించున ఒక విషయం: యేసు దగ్గరకు వస్తారు. ఆయన వారిని స్పర్శిస్తారు. ఆయన చెప్పారు, “ఎద్దు. భయపడకు.”

దేవుడు మనలను భయపెడుతూ అధికారం చూపడు. ఆయన మనను బలపరిచేందుకు తనను ప్రదర్శిస్తారు.

పేతురు మౌఖికంగా ఇలా కాంప్లెయిన్ చేస్తాడు, “ప్రభూ, మనం ఇక్కడ ఉండటం అద్భుతం.”

మనలో చాలామందికి యేసును సూర్యుడు లా ప్రకాశిస్తోన్నట్లు చూడలేదు—కానీ చాలామందికి జీవితం సరైనదే అనిపించిన క్షణాలు తెలుసు. రాత్రి లో లోతైన సంభాషణ. మనం ఆగిపోసే సంగీతం. కొత్త పుట్టిన శిశువును పట్టడం. సముద్రం లేదా సూర్యాస్తమయం చూడటం.

ఒకసారి, ఒక జెసుయిట్ పురోహితుడు చాలా పేద గ్రామంలో పనిచేస్తున్నారు. ఒక సాయంకాలం, ఒక గట్టి రూపం ఉన్న మనిషి అతన్ని తన షాక్‌కు ఆహ్వానించాడు. పురోహితుడు ఆలస్యం చేసాడు—కానీ వెళ్లాడు. ఆ మనిషి అతన్ని horizon వైపు ఎదురుగా కూర్చించాడు. సూర్యుడు మౌనంగా కాస్త అస్తమించటం. కొంతసేపటి తరువాత, ఆ మనిషి చెప్పాడు, “ఇవ్వడానికి నాకు ఏమీ లేదు. కానీ మీరు దీన్ని చూడటం ఇష్టపడుతారని అనుకున్నాను.”

అది ఆయన రూపాంతర క్షణం. స్వచ్ఛమైన బహుమతి. స్వచ్ఛమైన అనుగ్రహం.

పేతురు, మత్తులో, సెంట్లను నిర్మించాలని సూచిస్తాడు. ఇది చాలా మానవీయమైన ప్రవర్తన. ఆయన క్షణాన్ని నిర్ధారించడానికి, అది తప్పక ఉండేలా చేసుకోవడానికి ఏదో చేయాలనుకుంటాడు. మనం కూడా అదే చేస్తాం—మనం ఫోన్‌లను ఎత్తి క్షణాన్ని క్యాప్చర్ చేసుకుంటాం—కానీ నిజంగా క్షణం తప్పిపోయే అవకాశం ఉంది.

కానీ ఇది చేయడానికి క్షణం కాదు. ఇది స్వీకరించడానికి క్షణం.

మేఘం నుండి స్వరం మృదువుగా అతన్ని తిరిగి దారి చూపిస్తుంది: “వినండి.”

కొన్ని అనుగ్రహాలను క్రమపరచలేము, నిల్వ చేయలేము, నియంత్రించలేము. వాటిని ఆస్వాదించాలి. ఒక వేడుక లాంటి—ముందే పాత్రలు కడగాలని ఆలోచిస్తే ఆనందం కోల్పోతారు. అలాంటి క్షణాలు వచ్చినప్పుడు, మనకు వాటిని నిర్వహించాల్సిన అవసరం లేదు—మనం నిలవాలి, కృతజ్ఞతతో, శ్రద్ధగా.

మనం చివరికి నియంత్రణ వదులుతే, అద్భుతమైన విషయం జరుగుతుంది: యేసు వస్తాడు, వారిని స్పర్శిస్తుంది.

మనము అనుగ్రహానికి ముందు నిశ్శబ్దంగా ఉంటే, ప్రభూ కూడా మన జీవితాలను స్పర్శిస్తారు.

కానీ పర్వతం గమ్యం కాదు.

వారు తిరిగి 내려ాలి—వాదనలు, అపార్థాలు, రోగాలు,

భయం—తుదకు. సముద్రం కన్నా భయంకరమైన తుఫాన్లు. మరియు ఆ తర్వాత: యెరూషలేము, గేత్సమనీ, గోల్గోతా.

రూపాంతరం యేసు పయనంలోని కష్టాలను తొలగించదు. అది దానికి కొత్త కోణం ఇస్తుంది. క్రాస్ గమ్యం కాదు; అది మార్గం. మహిమ గమ్యం.

ఇందుకే ఈ క్షణం ఇక్కడ వస్తుంది—చీకటి సమయం. వెలుగు కష్టం ని నిరాకరించడానికి కాదు, దానిని తట్టుకోగలిగేలా చేసేందుకు.

ఏళ్ల తరువాత, పేతురు ఈ క్షణాన్ని గుర్తుంచుకుంటారు. ఆయన చెప్పుతారు, “మనం ఆయన మహిమకు సాక్ష్యులం.”

ధైర్యం విఫలమైనప్పుడు, జ్ఞాపకం నిలుపుతుంది. ప్రివ్యూ బలంగా మారుతుంది.

మన జీవితాలు అడవులు మరియు పర్వతాల మధ్య, తుఫాన్లు మరియు శాంతి మధ్య సాగుతాయి. బాధ కలిగించే క్షణాలు ఎక్కువగా జ్ఞాపకాల్లో నిలుస్తాయి—కానీ ఈ రోజు సువార్త మనలను వెలుగును కూడా గుర్తుంచుకోమని ఆహ్వానిస్తుంది. మనలను ఉంచిన, ఆనందపరిచిన, బలపరిచిన క్షణాలు.

అవి మన ఇక్కడని చూపు మార్చేస్తాయి. మనం తరచుగా మరొక చోట ఉండాలనుకుంటాం—వేరే ఉద్యోగం, వేరే ప్రజలు, వేరే జీవితం. మార్పు అవసరం. దేవుడు నిజంగా మనలను పిలుస్తారు, అబ్రాహం లాగా, బయలుదేరేందుకు. కానీ తరచుగా మనం ఇప్పటికే ఉన్న స్థానాన్ని లోతుగా చూడాలి.

ప్రతి మనిషి, దేవుడు ఇలా చెప్పగలడు: “ఇది నా ప్రియుడు.”

సువార్త చివర, యేసు శిష్యులను నిశ్శబ్దంగా ఉండమని చెప్పాడు—ఇప్పటికే. కొన్ని అనుభవాలు చాలా లోతైనవి,

వాటికి శ్లోకాలు సరిపోవవు. అవి జీవించబడేందుకు. మార్పు గల హృదయంతో జీవించే వారు చాలా మాటలు అవసరం ఉండవు.

మనం చివరిగా ఒక కథతో ముగిద్దాం.

ఒక పర్వత గైడ్ ఒకసారి చెప్పాడు, ఎక్కడంలో అత్యంత ప్రమాదకరమైన భాగం ఎక్కడం కాదు, కిందకు వచ్చే పని. ప్రజలు చాలా ముందే విశ్రాంతి తీసుకుంటారు. వారు చూసిన దానిని మరవతారు. జ్ఞానవంతమైన ఎక్కేవారు మెల్లగా దిగుతారు, దృశ్యపు జ్ఞాపకాన్ని తీసుకెళ్ళి.

రూపాంతరం మనకు ఆ దృశ్యాన్ని ఇస్తుంది.

మనం సాధారణ జీవితానికి తిరిగి వెళ్తాము—పని, బాధ్యత, సంక్షోభం—కానీ మార్పు లేకుండా కాదు. మనలో ఒక మౌన నిశ్చయం కాంతి అని, ప్రేమ మరణం కంటే బలంగా ఉంది, మరియు యాత్ర—ఎంతైనా గిరిగిన—ఎక్కడోకి తీసుకెళ్తుంది.

మరియు రోడ్ మళ్ళీ భారంగా అయినప్పుడు, మనం ఇదే మృదువైన పదాలు వినగలము:

“ఎద్దు. భయపడకు.” **ఆమెన్.**

Translated by: Rev. Fr. Francis Theetla, Parish Priest of Paidikaluva, Cuddapah.